

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 33. Monasterium Montis Cassini restauratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

rum S. Corbinianus, cum ad Arcem Ducis pervenisset, misit qui indicarent, se in conspectum ejus nequaquam venturum, nisi Piltrudem, Fratris sui Theodoaldi viduam, quam duxerat, dimitteret, & quia morem gerere detrectabat Princeps, ejus conspectum subire constanter recusavit, per alios continuo exhortans, ut ad pœnitentiam se adduci paterentur. Postquam diebus omnino quadraginta tenuisset contentio, promittentes, quod separari vellent, S. Episcopus ad se vocavit. Ambo in terram prostrati & pedes Episcopi amplexi, grave peccatum se admisisse confessi sunt. S. Corbinianus super capita amborum manus imponens, & Crucis signum formans, in pœnitentiam elemosynas, jejunia, & preces injunxit. Tum Domum ingressus cum Principibus cibum cepit. Sedem vero suam Cathedrali fixit Frisingæ, quæ civitas antea Fruxina dicebatur, ædificavit Ecclesiam S. Virgini & S. Benedicto Sacram, Monachosque, qui Divinum officium peragerent, induxit. Hæc Ecclesiarum Cathedralium in Bavaria initia fiere.

§. XXXIII.

Monasterium Montis Cassini restauratur.

Sub illud tempus Gregorius II. Papa ad redu-

Sæcul. VIII.

A. C. 716.

c. 20.

Otto Frising.

Sing. lib. V.

Ch.

Sæcul. VIII. A. C. 716. reducendam Disciplinam Monasticam in Italia nervos contendebat. Ad restituendum Monasterium Montis Cassini octo annos circiter centum quadraginta a Longobardis vastatum misit Petronacem civem Brixiensem, qui cum Romano studio Pietatis venisset, Institutum Monasticum amplexus fuerat. Huic Petronacem socios dedit aliquot Fratres ex Monasterio Lateranensi temporibus Pelagii II. Pontificis a Monachis Montis Cassini Romam confugientibus fundato. Petronacem cum sua Societate ad Montem Cassinum perveniens, invenit aliquos Anchoretas, homines admodum simplices, in rudibus antiqui Monasterii habitantes, cumque in unam congregationem coire placeret, Petronacem sibi postulaverunt in Præpositum, qui itaque a S. Benedicto Abbas numero sextus habetur. Is Monasterium collapsum erexit, veterem Ecclesiam S. Martini ampliavit, Altare extruxit in honorem S. Virginis & SS. Martyrum Faustini & Jovite, & deposuit unius Sanctorum istorum reliquias, Brixia, patria sua allatum, ubi Martyrium passi fuerant. Unde discimus, jam illo tempore in Occidente morem fuisse Sanctorum Corpora truncare. Ceterum Montis Cassini Monasterium reparatum est anno 718. & exinde extitit celeberrimum, quippe illius Regula

Sup. lib.

XXXIV.

§. 34.

Paul. Diac.

VI. hist. c. 40

Leo Mars.

Chr. Cass.

lib. I. c. 4.

Regulæ S. Benedicti sensum & explicacionem, tanquam ex fonte hauriendam, crediderunt. Petronacem autem in hoc opere egregie adjuverunt tres illi consanguinei Paldon, Tason & Taton, qui, ut supra vidimus, Monasterium S. Vincentii prope fontes Vulturini, duodecim millibus, seu duodecim Leucis a Monte Cassino distans, fundaverant.

Sæcul. VIII.
A. C. 716.

Sup. §. 6.

Præterea Gregorius II. Papa Monasteria Romana prope Ecclesiam S. Pauli, quæ jam diu in pulvere jacebant, reparavit, & Monachos invexit, qui diu noctuque Laudes Divinas cantarent. Attamen jam anno 713. in ipsa Ecclesia S. Pauli Constantino Papa sedente Monasterium Virorum existerat. Item Gregorius II. Hospitium pro senibus erectum, quod post Ecclesiam S. Mariæ Majoris stabat, in Monasterium convertit, & Monasterium S. Andreae, quod de Barbara dicebatur, ita desertum, ut ne quidem unus Monachus superesset, restituit. Utriusque Congregationis Monachi singulis diebus noctibusque ad psallendum in Ecclesia S. Mariæ conveniebant. Honesta Gregorii Papæ Matre defuncta, Domum suam Deo consecravit, & ibidem Monasterium honoribus S. Agathæ dedicatum a fundamentis condidit, cui multas aedes in Civitate, & ruri fundos, donavit. In eadem Ecclesia S. Agathæ Ciborium

Anast.

Att. 2. ap.
Baro. an.
713. n. 7.

Sæcul. VIII. borium seu Tabernaculum argenteum
 A. C. 716. septingentarum viginti librarum confici
 curavit. Item arcus argenteos sex, sin-
 gulos librarum quindecim, & decem ca-
 nistra librarum duodecim, ut alia dona
 silentio involvamus. Omnia dona ar-
 gentea, quæ Gregorius largitus est, non-
 gentas triginta libras, aut mille tre-
 centas nonaginta quinque marcas exæ-
 quant.

§. XXXIV.

S. Ceolfredi Obitus.

Illa ætate Angli peregrinationibus Ro-
 manis delectabantur, & S. Ceolfredum
 Abbatem Viremuthensem in illa profe-
 ctione fata occuparunt. Cum senectus
 te gravis non amplius posset Discipulos
 suos proprio labore erudire, nec perfe-
 ctum rigoris Monastici exemplum præ-
 bere, re diu multumque pensata opti-
 mum factu ipsi visum, si curaret alium
 eligi Abbatem, & ultimos vitæ dies Ro-
 mæ transigeret, quo olim juvenis cum
 S. Benedicto Biscopio Magistro suo pere-
 grinatus fuerat. Monachi quidem hien-
 tes & genua Senis amplectentes aliam ei
 mentem indere conabantur, sed ille dis-
 cessum urgebat, veritus, ne in itinere
 moreretur, aut ab Optimatibus illius Ro-
 gionis retardaretur. Ergo tertio die, ex
 quo propositum suum aperuerat, summo
 mane

Be. de sex
Act. vit. ex
Be. to. 2.
Act. SS. B
p. 1010.
to. 3. p. 292.